

Přestaň žít jako křesťanský ateista

„Tuto radu nikdy nepust' ze zřetele!“ (Př 3,21)

Číst Bibli je dobré, studovat ji je moudré, ale žít podle ní je spasitelné. Bible je jediná kniha, jejíž autor je vždy přítomný, když ji čteme.

„Všechny svaté spisy jsou inspirovány Bohem; poučují nás o tom, co je pravda, vedou ke zpytování a nápravě vlastního života a vychovávají nás k správnému jednání.“ (2 Tm 3,16 – SNC)

Hlásíš se ke křesťanství a je pro tebe samozřejmé, že věříš v Boha. Do jaké míry se však víra odráží ve tvém životě?

V současné společnosti je mnoho lidí, kteří se sami za věřící považují, protože připouštějí, že *Něco* nebo *Někdo* nad námi musí být, ale v podstatě žijí jako všichni ostatní, kteří v nic vyššího nevěří. Některé věřící, třebaže i Krista vyznávají, lze bez nadsázky nazývat křesťanskými ateisty, protože kromě toho, že o Boží existenci hovoří, se nijak od ateistů neliší. Ve vztahu k rodině a společnosti žijí mravně a přátelsky, ovšem jejich vztah k Bohu nese svědčí o tom, že ho považují za svrchovanou bytost.

Bůh od nás očekává více než víru v jeho existenci. On si přeje, aby se víra v něj odrážela ve všech oblastech každodenního života. To je totiž jediná cesta k tomu, aby naše víra sílila, abychom v ní utvářeli stále užší vztah s ním a abychom svým životem inspirovali druhé k hledání Boha.

Existují překážky, které musí věřící odstranit, aby přestal žít jako ateista a stal se opravdovým a živým křesťanem. Zamysli se nad tím, jestli některá z nich neleží i na tvé cestě.

V Boha sice věříš, ale máš pocit, že je ti vzdálený

Bůh touží po tom, abys s ním navázal co nejužší vztah; takový vztah, ve kterém ho dobře poznáš. V Bibli pro nás nechal zaznamenat úžasné ujištění: „Budete mě hledat a naleznete mě, když se mě budete dotazovat celým svým srdcem. Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův...“ (Jr 29,13-14) Za prvořadý cíl svého života si vytkni cíl, že navážeš co nejužší vztah s nebeským Otcem. Řekni mu, že ho chceš více poznávat a pros ho, aby vstoupil do tvého života. Čím více se k němu přiblížíš, tím více se změníš.

V Boha sice věříš, ale tíží tě tvoje minulost

Nevyznaný hřích ti brání, abys poznal svou skutečnou hodnotu, jakou máš v Božích očích. Možná ztrácíš odvahu a odhodlání k Bohu se více přiblížit, protože si myslíš, že se Bůh na tebe hněvá. To je však velký omyl! On tě miluje, čeká na tebe a chce tě přetvořit ke svému obrazu. Zbav se ostychu, cele se přivíh k Bohu, který tě miluje, vyznej mu všechno, co dosud ve tvém životě nebylo dobré a správné a pros ho o moudrost, abys svou minulou zkušeností mohl posloužit těm, kteří se potýkají se stejným problémem jako dnes ty.

V Bohu sice věříš, ale nejsi si jistý jeho láskou

Neztrácej čas a neutápěj se v pochybnostech, jestli si zasloužíš Boží lásku. Nehledej zásluhy, kterými by ses před Bohem ospravedlnil a o jeho lásku usiloval. To všechno je marné snažení. Pamatuj, že Bůh je láska. Láska je jeho podstatou a přirozeností. On miluje nepodmíněně, což dokázal na Golgotě, když se za nás v Ježíši Kristu obětoval – a to v době, kdy jsme ještě byli hříšníci. Jeho láska je větší než všechny naše vyznané hříchy a selhání.

V Bohu sice věříš, ale zanedbáváš modlitby

Jestliže se dostatečně nemodlíš, polož si čestnou otázku, v čem je příčina. Zamysli se, jestli to není proto, že modlitbu považuješ jenom za nezbytný rituál. Nebo sis dosud neověřil její sílu změnit člověka a situaci? Najdi si vhodné a klidné místo a vyznej Bohu své nejskrytější myšlenky a pocity. A dej mu i čas, aby ti v tichu odpověděl. Teprve tehdy poznáš, jak je modlitba vzrušující.

Nebo se nedostatečně modlíš proto, že nemáš jistotu, jestli se modlíš správným způsobem? Bůh nehledí na to, jak mu své prosby překládáš; on tě slyší, kdykoli k němu upřímně voláš.

V Bohu sice věříš, ale domníváš se, že není spravedlivý

V tomto porušeném světě se zlé a špatné věci stávají všem lidem – tedy i dobrým. Pán Ježíš své následovníky dokonce upozornil, že budou mít soužení (Jn 16,33), že je posílá jako ovce mezi vlky (Mt 10,16). Za tuto situaci nelze obviňovat Boha, ale je to důsledek toho, že navzdory jeho radám a přikázáním se lidé rozhodují jít svou cestou, na které poznávají dobré i zlé. Jestliže se k Bohu přimkneš, pak poznáš, že tě i v nesnadných situacích vede k něčemu dobrému. A když uvážíš, v jaké míře je na světě zlo rozšířeno, pak budeš muset přiznat, že Bůh stále ještě lidem prokazuje milost a nedává jim to, co by si zasloužili. Cesta k pokání a odpuštění je pro všechny dosud otevřená.

V Bohu sice věříš, ale nedovedeš odpustit

Mysli na to, že ti Bůh odpouští všechny tvoje hříchy, které vyznáváš a za jejichž odpuštění prosíš. Dokonce ti odpouští tak, že je vhazuje „do hlubin mořských“ (Mi 7,19) a nepřipomíná je více. Proto má plné právo požadovat, abychom i my stejným způsobem odpouštěli všem, kteří nás svým jednáním zranili nebo urazili. Pokud jsi dosud neměl sílu někomu bezezbytku odpustit, Bůh ti nabízí pomoc, abys to dokázal.

V Bohu sice věříš, ale nedůvěřuješ si, že by ses mohl změnit

Nezáleží na tom, s jakým problémem se potýkáš, ale je rozhodující, jestli proti němu bojuješ sám, nebo prosíš Boha o pomoc. Odstraň všechny výmluvy, kterými zdůvodňuješ svou neschopnost změnit se. Zpřetrhej všechny svazky s těmi, kteří oslabují tvé úsilí o změnu, a obklop se těmi, co tě budou povzbuzovat a pomáhat ti. Důvěřuj Božím ujištěním, že změna je možná.

V Bohu sice věříš, ale stále se trápíš starostmi

Uvědom si, že starosti jsou v rozporu s vírou, protože jimi Bohu říkáš, že nedůvěřuješ nabídce jeho pomoci a že bereš řešení svízelné situace do svých rukou. Žiješ-li v úzkém spojení s Bohem, pak je naprosto samozřejmé, že mu svěřuješ i všechny své problémy. Každá starost, která začne obletovat tvou hlavu nebo se v ní dokonce usadí, musí být pro tebe signálem, že je nezbytné pohovořit si s nebeským Otcem.

V Bohu sice věříš, ale chceš za každou cenu získat štěstí

Je to velké nepochopení, když se někdo domnívá, že musí být šťastný jenom proto, že věří v Boha. Z Božího pohledu je pro člověka nejdůležitější vybudovat si charakter, se kterým se může stát občanem věčného Božího království. Zkušenost ukazuje, že ne všechny stavy, které lidé považují za štěstí, přispívají ke zdárnému rozvoji charakteru. Ten se velmi často rozvíjí správným směrem právě v bolestech a zkouškách. A je to jenom Bůh, kdo ze svého neomezeného pohledu může rozhodnout, co člověk právě potřebuje. V současné kultuře a prostředí jsou lidem předkládány lákavé nabídky, jež jim mají otevřít cestu ke šťastnému životu, zatímco realita svědčí o pravém opaku. Pamatuj na to, že je to jenom Boží požehnání, co převyšuje každé vysněné lidské štěstí a co může naplnit i tvoje nejskrytější touhy a potřeby.

V Bohu sice věříš, ale více spoléháš na sílu a moc peněz

Svůj život nemůžeš zasvětit Bohu a současně penězům, protože takový vztah vždy rozděluje srdce. Není to jen okrajová připomínka, když nás Bůh v Písmu upozorňuje, že peníze jsou kořenem zla a zdrojem škodlivých tužeb, které strhují lidi do záhuby. (1 Tm 6,9-10) Pamatuj na to, že peníze tě nikdy nesmí ovládat, ale jsou pouze nástrojem, s nímž se musíš naučit rozumně a podle Božích pokynů nakládat. Pros Boha, aby zvláště v této oblasti byl tvým rádcem a učitelem.

V Bohu sice věříš, ale svou víru nesdílíš s druhými

Jestliže víru považuješ jen za svou osobní záležitost a nesdílíš se s ní s druhými, pak ignoruješ důležitou Boží výzvu. Svědčit o víře je součástí Božího plánu pro všechny věřící. Pros Boha, aby tě naučil životem i slovy představovat víru. Žádej ho, aby ti tato služba přinášela radost. Každý den se jmenovitě modli za druhé, snaž se jim podle potřeby sloužit a nezapomínej zvát je do sborového i domácího společenství.

V Bohu sice věříš, ale straníš se společenství s druhými věřícími

Nemůžeš rozvíjet svůj vztah s Bohem a ani ho nemůžeš zdárně představit světu, jestliže se straníš společenství s druhými věřícími. V Bibli nás Bůh upozorňuje na významnou skutečnost, že církev je duchovní tělo, jehož hlavou je Kristus. Církev je Boží rodina, která se zde na zemi připravuje pro věčné společenství v nebesích. Proto se uč žít ve vztazích s těmi, s nimiž budeš trávit věčnost.

Jiří Drejnar

*Upraveno podle knihy *The Christian Atheist: Believing in God but Living as if He Doesn't Exist*, (vydané v roce 2010 nakladatelstvím Zondervan, Grand Rapids, USA).*